

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 25. november 2019
Kontor: Straffulbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Joachim Slott Sørensen
Sagsnr.: 2019-0030-2784
Dok.: 1256036

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 30 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 7. oktober 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Lars Solskov Lind

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 30 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren angive, hvorvidt en langtidsindsat har ret til opfølgende lægehenvist fodbehandling efter kræftsygdom, og i givet fald oplyse, om det er kommunen, den indsatte eller kriminalforsorgen, der skal afholde udgifterne hertil? Vil ministeren ligeledes henviser til reglerne herfor?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”Efter straffuldbyrdslovens § 45, stk. 1, har en indsat ret til sundhedsmæssig behandling. Efter lovforarbejderne indebærer bestemmelsen, at kriminalforsorgens klientel i sundhedsmæssig henseende så vidt muligt skal sidestilles med andre borgere i samfundet.

Det følger af sundhedslovens § 11, at sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om, i hvilket omfang lovens ydelser efter bl.a. afsnit V (om praksissektorens ydelser) tilkommer personer, der er indsat i kriminalforsorgens institutioner.

Bemyndigelsen er udmøntet ved Sundheds- og Ældreministeriets bekendtgørelse nr. 23 af 9. januar 2007 om begrænsningen i adgangen til ydelser for visse persongrupper. Heri er det blandt andet fastsat, at personer, der er indsat i institutioner under kriminalforsorgen, ikke har adgang til ydelser efter sundhedslovens afsnit V om praksissektorens ydelser, hvis der under opholdet i institution under kriminalforsorgen er draget omsorg for de pågældende ydelser, og opholdet skønnes at vare 3 måneder eller mere.

For indsatte i fængsler og arresthuse, hvis ophold skønnes at vare 3 måneder eller mere, drager kriminalforsorgen omsorg for almenlægelig og sygeplejemæssig betjening. Fodbehandling er derimod ikke en ydelse, som kriminalforsorgen drager omsorg for.

Hvis en indsat har mulighed for at søge andre myndigheder om tilskud, f.eks. til fodbehandling, påhviler det kriminalforsorgen at bistå den indsatte hermed, jf. straffuldbyrdslovens § 44, stk. 2.

Direktoratet for Kriminalforsorgen er bekendt med en konkret sag vedrørende en langtidsindsat, som har været i behandling for en kræftsygdom. Under indsættelsen modtog den pågældende behandling ved en fodterapeut, som den indsatte selv betalte for.

Efter direktoratets opfattelse er det i overensstemmelse med reglerne, at kriminalforsorgen ikke betalte for behandlingen.”

Justitsministeriet har desuden indhentet en udtalelse fra Sundheds- og Ældreministeriet, der har oplyst følgende:

”Efter sundhedslovens § 86 yder regionsrådet tilskud til behandling hos fodterapeut efter lægehenvi-
sning.

På baggrund heraf har Regionernes Lønnings- og Takstnævn (RLTN) og Danske Fodterapeuter indgået *Aftale om Fodterapi* (aktuel aftale pr. 1. oktober 2017.)

Aftalen om fodterapi omfatter dog alene fodbehandling inden for 4 områder: Diabetes, nedgroede tånegle, arvæv efter strålebehandling af fodvorter og svær leddegigt.

Fodbehandling efter kræftsygdom er derfor ikke omfattet af tilskud i medfør af sundhedslovens § 86, uanset om personen er indsat i kriminalforsorgens institutioner eller ej.

Ved fodbehandling i sygehusregi efter kræftsygdom er patienten dog omfattet af sundhedslovens afsnit VI (om sygehusydelser) og retten til sygehusbehandling i medfør af lovens § 79.

Her er der ikke fastsat nogen undtagelser fra adgangen til sundhedsydelser i medfør af bekendtgørelse nr. 23 af 9. januar 2007. I sådanne tilfælde vil patienten derfor have ret til vederlagsfri behandling på lige fod med personer, som ikke er indsat i kriminalforsorgens institutioner.”